

amantsliberen.

Roman af Rosenthal-Bonin. Paa Damp og Meiffenstein-Hausen.

(Fortset.)

valgte den ene af dem, lod ham sæde og sendte sin Tjener til Bogen.

28. Kapitel.

var i en meget nedtrykt Sindstil. Han havde hørt Ordskridet den fremmede Herre, Hr. Frosenens Røder; men han havde dog et, et Frosenen virkelig vilde ta-

mandt at Rosein, hans Rosein

skulde ham og følge Frosenen til

gam. Dette skulde nu alligevel

Rosein stod hos Klas i Forværet-

en Kaptejn har jo ikke senere sagt

til Frosenen om at forlade Huset!

Klas fortvivlet.

er Du, at Frosenen vil vente, til

hvor falder du? Iod Roseins Svær.

hvorfor han dog ikke at tage imod

Kaptejn, som jo slet ikke er hendes

mand — til hende tager hun hen,

hører naturligvis til, hvor min

er. Vi har pakket ind og venter

paa Bogen.

Frosenen har Kammerjomfruer nok

for Tante, der siges at have beleiret,

Klas, Du kan godt blive her.

Klas skulde jeg bestille hos Kaptejn

hvis han skulde paa og børste

hætte?

Du kan blive hos mig.

Klas kunde Du lige saa godt følge

til Amsterdam.

De vilde jeg ogsaa gjerne, for jeg

er ikke om Kaptejn, naar det

er for den Arveløds Efters. Gaar

du bort, saa faar jeg naturligvis slet

ikke vilde bygge saa meget paa

Arveløds, en rask Mand skulde ikke

ha Tid udelukkende til den Slags

men selv fortjene noget, du er blot

Arveløds, Klas.

Men vil bare have Trætte med mig,

og siger dig min Mening. Naar du

er om at drømme om den Arv, i Ste-

at bestille noget, vil jeg slet ikke

Det tiltentgjorde med et brat Slag

den fortog i saa lang Tid med hæftig

den skab faldt holdte skønne Drømme.

Frosenen havde, da han traadte hen

til Bogen for multigvis at faa et Ord

fra hende, ikke værdigt ham et Blik.

Han var derover bleven oprørt til Ra-

seri.

Han kendte Kaptejn og opfattede

Sagen, som om van Heeren kunde have

spillet Komedie med ham; nu havde han

ham af sit hele Hjerte. Han havde ad-

drig elsket ham; men han holdt det ud-

værdigt at se ham og vde ham enhver

Tjeneste. Han var Kaptejnens fortrolle-

ge og havde udført mange lykkelige

tinger for at formere hans Rigdom. Na-

der alt dette havde han navnlig over for

fremmede spillet en hengiven Tjeners

Rolle for at betale at vinde van Heeren

for sig, gjorde sig ham fortunden og der-

ved var sit Maal — Høftstet med Kap-

tejnens Datter.

Nu togte Kaptejn, efter Van Halims

Opfattelse, at bedrage ham, det skulde

han ikke gjøre udstaffet.

Negeren ryttede af Brede og Forbit-

relse medens han gik henad Vejen til

Landstedet. — Han vilde nu holde Op-

gjør med Kaptejn.

Han kom til Landstedet og gik, da han

aldrig blev anmeldt, direkte ind i Kap-

tejnens Arbejdsværelse.

Han traf denne siddende over Papirer

og Regninger.

„Na, er det Halim, hvad nyt bringer

du?“ spurgte Kaptejn venligt.

„Jeg bringer ikke noget,“ svarede Ne-

geren, „jeg vil have noget.“

„Hvad da?“

„Venge, Stadesløsholdelse, Forklar-

ing,“ sagde den sorte.

„Det er meget paa en Gang,“ bemær-

kede Kaptejn, „du ved, jeg har ingen

Venge nu, og deri ligger ogsaa Stades-

løsholdelsen. Hvad mener du med Fork-

laring?“

„Jeg ved, at De ikke kan give mig

Vi gjør op, Skurk! — Jeg kommer i

Tugthuset, men De skal være min Ræd-

der!“

Kaptejn havde bidt Læberne fast sam-

men, medens Negeren talte, hans Øjne

lyste ubehjælpeligt i det brummede Ansigt.

Da Halim udtalte det sidste Ord, greb

han krampagtigt ind under Skrivebor-

det, og da Negeren nu vendte sig og gik

hen mod Døren, kuldede et Støb. Den

forte faldt ned til Jorden.

Opkræmret af Skandet ilede Klas og

Karlen Andreas til de faldt næsten over

Negerens Legeme.

Klas styrkede forfærdet ud af Døren

igen og raabte:

„Mord! Mord!“

Kaptejn glemte tilfældende rolig

sin Papirer i Skufferne og lukkede Skri-

vebordet.

29. Kapitel.

Aggøt om, hvad der var sket i Kaptejn-

ens Hus, bredte sig hurtigt.

En Time senere var allerede en lukket

Vogn under Vejs til Kaptejnens Land-

sted, og tre fortrollede Herre stod ud.

De fandt Kaptejn rolig spaserende i

Haven.

Han havde, som han sagde, ventet

Herrene, og førte dem ind i sit Arbejds-

værelse, hvor alt var i samme Stand,

som den Gang Tjeneren lukkede Dø-

ren op.

„De har studt Manden?“ spurgte den

ene af Herrene.

„Jeg skød ham i Hovedet,“ svarede

Kaptejn.

Negerens Lig blev undersøgt — i de

fire Fingre holdt den Halim endnu

krampagtigt sin Kniv, — alt blev ført til

Protokollens og et foreløbigt forhør afholdt

over van Heeren.

„Førtel, hvorledes det er gaaet til,“

opfordrede Undersøgelssdommeren.

„Det er gjort i saa Ord,“ sagde Kap-

tejn. „Manden, min Styrmænd, for-

langte Venge af mig, hvortil han var

berettiget. Jeg kunde ingen give ham,

lede højere end til halotredstindstyve Gul-

den, først i de forløbne sidste fem Ma-

ner har han gjort store og store Indsa-

ts — det er efter at han stadig har haft U-

held i en hel Maaned.“

„Noter det afsammen og giv mig sin

Papirer,“ sagde Hr. Blomfist og gik

afsted.

„Kjærlighed bringer Sorg!“ Det skal

de nu ogsaa Frosenens Snyder erfare.

Vortset fra, at hendes Røder ikke vil-

de gjøre det ringeste for at rense sin

hænderede Arbejder for Mistanken og

endog ogsaa var fornærmet paa Hr. Blom-

fist, fordi denne tvivlede om Paul Si-

vers Skyld, havde Dortege erfaret Ting,

som bragte hende i Raseri med selve den

elskede.

Hr. Blomfist havde fortalt hende om

Kongens Beskændskab med van Heeren

og hvorledes dennes Datter havde plejet

ham; endvidere at Paul Sivers havde

skrevet til Gesine, og at hun var rejst til

Amsterdam.

At Paul elskede Dortege og ikke Gesi-

ne, var der ingen Tvivl om efter Dor-

teges Mening — hun ønskede det nemlig

saaledes og derfor troede hun det.

Hun togte af Skinsjuge og bestuete

at lære sin Medbedstefte at kende og mus-

sig forhindre dennes Zutriger.

Frosenens Snyder lod hende for og af-

lagde et Besøg hos Frosen van Heeren

Tante, hvem hun kendte ganske slagtigt

fra Selskabslivet.

Hun havde Hæbd med sig, Tanten var

upasselig og kunde ikke modtage hende,

den Underretning fik hun af Gesine selv.

„Det er maaske Frosen van Heeren?“

sagde Dortege med sin sødeste Siemone

men med blyse Øjne.

„De kender mig?“ spurgte Gesi-

ne noget overflett.

„Jeg har hørt Dem omtale. Deres

Raders Navn er jo desværre knyttet til

en fatal Historie ved vor Fabrik,“ sagde

Dortege, idet hun gik løs paa Maalen.

„Den unge Mand, som anklages for at

Advertisement for Sæbe (Soap) by N.K. Fairbank & Co. Chicago. Includes an illustration of a woman and a child, and text describing the soap's quality and availability.

Advertisement for Weyman's Hvarfór (Wharf) or Köpenhamns Saus (Copenhagen Sausage). Includes an illustration of two jars of sausage and text describing the product.

Advertisement for Dr. A. Owen's medicine. Includes a portrait of Dr. Owen and text describing his medical expertise and the benefits of his treatment.

Advertisement for Dr. A. Owen's medicine, focusing on the benefits for various ailments and the doctor's reputation.

Advertisement for Dr. A. Owen's medicine, highlighting the doctor's long experience and the effectiveness of his treatments.

Advertisement for Dr. A. Owen's medicine, mentioning the doctor's location and the availability of his services.

Advertisement for Dr. A. Owen's medicine, emphasizing the doctor's skill and the relief provided by his treatments.

Advertisement for The Owen Electric Belt & Appliance Co., located at 201-211 State St., Chicago, Ill.

Advertisement for Spar Penge (Spare Money) and Grand Island Marble Works, I. T. Paine & Co. Ejere.

Advertisement for Mind- og Gravstene (Mind and Gravestones) at Grand Island, Nebraska.